

то го разъеряше, той открываше сичко. Този человѣкъ бѣ зель голѣмы количства отъ Адраста за да му извѣстява сичкытъ намѣренія на съюзницитъ. Давнійскій царь имаше въ съюзническата войска нѣколко бѣглецы, които единъ слѣдъ другий трѣбаше да побѣгнатъ отъ съюзническия станъ и да са върнатъ въ негова. Щомъ са посвятиваше нѣкое важно дѣло за съобщаванье на Адраста, Евримахъ испровождаше при него едного отъ тѣзи бѣглеци. Предателството не можаше лесно да са открыти, защото тѣзи бѣглеци не носяха съ себеси писма, и ако са оловяха не намѣрвахъ нищо което да направи Евримаха подозрителенъ.

Между туй Адрасть преваряше сичкытъ предпріятія на съюзницитъ. Едва са земаше нѣкое рѣшеніе въ съвѣта и Давнійците вършахъ противното за осуетеніе на сполуката му. Телемахъ не преставаше да дири причината и да призовава вниманіето на Нестора и на Филокита; но стараніята му оставахъ безплодны, защото бѣхъ послѣпени.

Бѣ са рѣшило въ съвѣта да са чакатъ многочисленнѣтъ войски, които щѣхъ да доджъ на помощь, и нощемъ проводихъ сто корабя за да ги превезжатъ поскоро, отъ едно крайморіе много затруднително дѣто щѣхъ да са съберутъ, въ мѣстото дѣто войската бѣше са расположила въ станъ. Въ туй време съюзницитъ са мыслиахъ безопасни, като държаха съ войски проходътъ на близкната гора, която съставя едната почти неприетчина страна на Апенините. Съюзната войска бѣ расположена въ станъ на брѣговете на рѣката Галеза (*a*) доста близо до морето. Пріятното туй поле изобилова отъ пасища отъ сичкытъ плодове, които могатъ да хранятъ цѣлата войска. Адрасть бѣше задъ гората, която, мыслиахъ, че той не може да премине; но той като са научи че съюзницитъ били еще слабы, че тѣ чакали голѣма помощъ, че кораби чакали пристигването на войскытъ които трѣбаше дѣ доджъ, и че съюзната войска е въ раздоръ поради крамолата на Телемаха съ Фаланта, той побѣрза да забиколи гората. Той минѣ

(*a*) Днесъ Галезо въ Калабрия.